

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi ucca 22., I. em. Telefon: 23-33. Kiadóhivatal: Külsőnkönyvtár és Jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. Nyomda: Lőw Lipót ucca 19. Telefon: 13-06. Távirat és levélcím: Délmagyarország Szeged

Kedd, 1935 január 22.

Ara 12 fillér

XI. évfolyam, 18. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 12, vasár- és ünnepnap 20 fill. Hirdetések felvétele tartja szerint. Mentelenk hétfő kivételével naponta reggel

A szegedi ipari vásár

Ipari vásárt rendszeresen a vidéki városok közül legelőször Szegeden rendeztek. Nem tudjuk, hogy Debrecenben a szegedi szisztémát másolták-e le. Az bizonyos, hogy az ottani rendezőség mozgékonyabbnak látszik, mint a szegedi s ez lehet az egyik magyarázata annak, hogy kevesebb eredetiség mellett is messzebbre érnek. Debrecenben az ipari vásárt nagyon helyesen Tiszántúli ipari vásárnak hívják. Ezzel az elnevezéssel az akciójuknak a lokális jelentőségen túl emelkedő jelentőséget biztosítottak mindjárt kezdettől fogva. Van azonkívül a debreceni ipari vásároknak — különösen a fejlődés lendülete szempontjából — még egy nagy előnyük a szegedi ipari vásárokkal szemben. Debrecenben ma még nem okvetlenül ragaszkodnak fix terminusokhoz. Tavaly például júniusban rendezték az ipari vásárt. Akkor, amikor az ünnepi hetet rendezték s amikor — Szeged nyomdokaiba lépve — először léptek az ország nyilvánossága elé szabadtéri játékkal.

A nemzeti munkahetet tavaly rendezték másodszor. Amikor a gondolat harmincháromban felvetődött s az első nemzeti munkahét előkészületeit Pesten megtették, országos felzudulás támadt, mert azt az idegenforgalmi attrakciót, amelyet a nemzeti munkahetnek nevével és jelegével fogva az egész ország részére kellett volna biztosítani, mint mindent Pest részére foglaltak le. A felzudulással azonban számolni voltak kénytelenek a centralizáció legelvakultabb szószólói is s ez az oka, hogy messzire voltunk még az első nemzeti munkahét megnyitásától, amikor a legkülönbözőbb tényezők ugyyszólván nap nap után elmondották már Budapesten, hogy a nemzeti munkahetnek nem az a hivatása, hogy a vidék rovására a pesti idegenforgalmat táplálja, a nemzeti munkahét nemzeti ideál szimboluma, ennek minden irányban meg kell nyilvánulnia, épp azért a nemzeti munkahét rendezését megkapják a nagyobb vidéki kulturális központok is. Mi nem bízunk ebben az ígértben. Illetékes tényezők figyelmét mégis felhívtuk a nemzeti munkahét megszervezésének pótolhatatlan előnyeire. Az idegenforgalmi hivatatlak persze a kisebb gondja is nagyobb volt, semhogy az ilyen csekélységgel foglalkozzon. Pesten pedig nem is olyan nagyot és merészet gondoltak, amikor azt gondolták, majd meg is mondták, hogy a második nemzeti hét rendezését összehozták Horthy Miklós kormányzó Budapestre való bevonulásának tizenöt éves évfordulójával.

A pestiek általában ötletekkel dolgoznak. Ebben nem egyedül állnak Európában. Az ötleteik nem mindig világmegváltók szoktak lenni. Dehát ebben sem állnak egyedül. El kell ismerni, hogy a második nemzeti munkahetnek Budapest számára való biztosítása érdekében jobb ötlettel, mint a kormányzói bevonulással, nem állhattak elő. Szegednek lehetett esetleg némi jogcíme. Sokan mondják, hogy a pestinél erősebb jogcíme. Dehát a pestiek, úgy látszik, jól ismerik a szegedieket. Ki áll itt elő ilyen jogcímmel? Ki fogja ezen a címen a második nemzeti munkahetet Szegednek követelni?

Az ipari vásár vezetősége mégis jól tenné, ha eddigi érdemeit azzal tetőzné, hogy tanu-

lékonyan mutatkoznék. Nem kellene-e megfontolni, hogy ne változtassák-e meg az ipari vásár elnevezését? Azután helyes dolog-e megmaradni a kitaposott uton s nem kellene-e valamilyen eszmé, évforduló vagy esemény bekapcsolásával az érdeklődést fokozni? Nem akarunk összehasonlítást tenni a tavalyi debreceni és a tavalyi szegedi vásár között. A méretekben éles különbségek voltak. Igaz, hogy a szegedi vásár a szegedi ipar seregszemléje — de olykor el lehetne tekinteni ennek a helyes elvnek kizáróla-

gosságától —, míg a debreceni vásár inkább a nagyipar országos, mint a kisipar helyi vagy tiszántúli felvonulása volt. Mindakettőhöz hozzá lehet szólni úgy várospolitikai, mint idegenforgalmi vagy ipari szempontból. Az azonban már most meggondolandó és eldöntendő, hogy szabad-e az ipari vásár telepét a mostani helyén tovább fejleszteni, vagy gondoskodni kell-e olyan új helyről, ahol a fejlődésnek a mostaninál jelentékenyen nagyobb lehetőségei vannak meg.

A saarvidéki menekültek ügye a Népszövetség előtt

Döntés a legközelebbi ülésen — Hétfőn véget ér a tanács tárgyalása

Genf, január 20. A népszövetségi tanács hétfődelutáni ülésén megvitatta a saarvidéki menekültek vonatkozó francia emlékiratát. A Tanács megbízta a menekültügyi kérdések előadóját, hogy dolgozzon ki ebben a kérdésben javaslatot, amelyet a legközelebbi ülésen vitatnak meg.

Tevfik Rüşdi Arras Törökország képviselője nyitotta meg az ülést. A saarvidéki menekültek ügyében előadták, hogy Franciaország nem zárja el határait a Saar-vidékről menekültek elől és a kérdésben emberiességi szempontok vezetnek, de a menekültek elhelyezése nem Franciaország, hanem a Népszövetség ügye, miért is az ezzel kapcsolatos teendők is a Népszövetségre hárulnak.

Avenol főtitkár megjegyezte, hogy a Nemzetek Szövetsége ilyen célra nem rendelkezik anyagi eszközökkel.

Az elnök indítványozta, hogy Mezicó képviselőjét, mint a menekültügyek előadóját, biz-

zák meg a kérdés tanulmányozásával abban az értelemben, hogy indítványát a legközelebbi tanácsülés elé terjessze be.

A napirend következő pontja a svájci állampolgárokat a háboru alatt ért károsszeg megtérítésének kérdése volt, utolsó pontja pedig az iraki-perza-vízály.

Tevfik Rüşdi Arras ezután a népszövetségi tanács 84. ülését bezárta.

8 ezer menekült

Páris, január 20. Az Intransigeant saarbrückeni jelentése szerint a múlt hét folyamán a francia konzulátuson 8 ezer saarvidéki kért francia területre szóló beutazási engedélyt. A Saar-vidékről a menekültek beözönlése tovább folyik. A beutazási engedélyt kérők száma azonban az utóbbi napokban csökkent.

Shvoy István gyalogsági tábornok: a honvédség főparancsnoka

Megjelentek a kormányzói kéziratok

(Budapest, január 21. A Kormányzó hétfőn több legfelsőbb kéziratot bocsájtott ki, amelyek összefüggésben vannak a honvédség vezetésében történt változásokkal.

A kormányzó rendkívül meleg hangú kéziratot intézett Kárpáthy Kamillóhoz, akit külön dicsérő elismerés mellett ment fel a főparancsnoki tisztség alól kizárólag egészségügyi okokból. A második kézirat Róder gyalogsági tábornok felmentéséről és kitüntetéséről szól. Vagy gyalogsági tábornokot felmentésével egyidejűleg az elsőosztályú érdemkeresztrel tüntette ki.

A további kéziratok az új kinevezésekről szólnak. A kormányzó vezér Shvoy István altábornagyot a honvédség főparancsnokává és soronkívül gyalogsági tábornokká nevezte ki.

Vitéz Somkuthy tábornok lett a honvédség vezérkari főnöke és soronkívül altábornaggyá nevezte ki a kormányzó.

Vitéz Sipos Árpád altábornagyot nevezte ki a kormányzó főparancsnokhelyettesnek, Rác Jenő altábornagy lett a vezérkari főnök helyettese, — Somkuthy tábornok helyébe, a kormányzó katonai irodájának élére Keresztes-Fischer Lajos tábornok került.

Politikai körökben érdeklődéssel várják Bethlen akcióját

az egységes pári elnöki tanácsának keddi ülésén

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Hosszas huza-vona után keddre összehívták az egységes párt elnöki tanácsát. Politikai körökben érdeklődéssel várják a tanácskozást. Már

az elnöki tanács összetétele is érdekes. Az elnöki tanácsnak ugyanis Bethlen István volt miniszterelnökön kívül a tagjai: Mayer János, volt földművelésügyi miniszter, Pesthy